

א * ויהי בימי אַחְשֹׁרֹשׁ

הוא אַחְשֹׁרֹשׁ המלך מהדור ועד-כֹּשׁ

במוצאי-שבת, בשעה 19.30 בחדר-האוכל

ק ר י א ת ה מ ג י ל ה.

הביאו רעשנים!

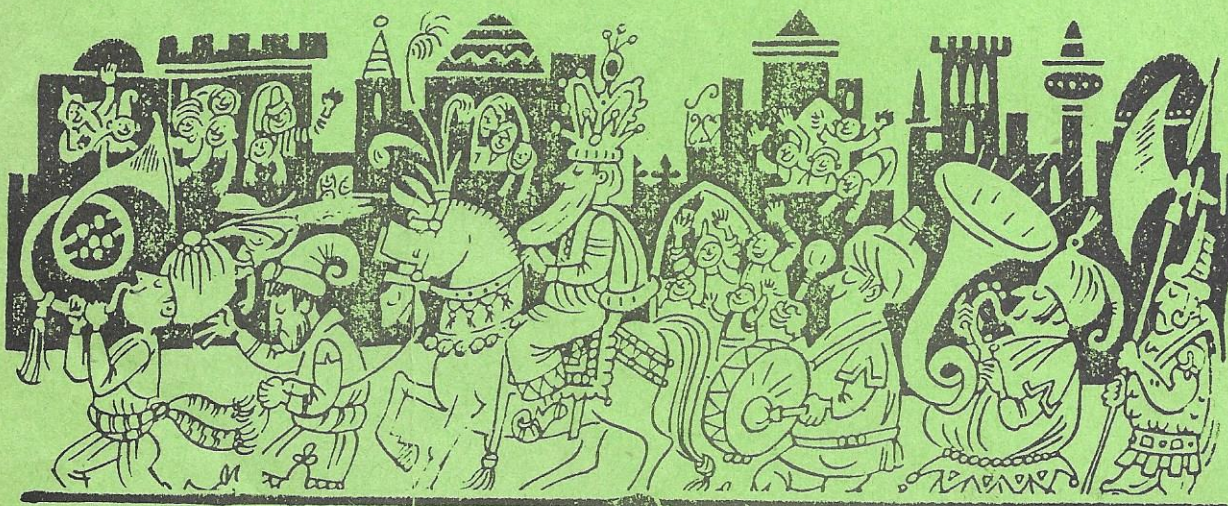
ביום ראשון, בשעה 16.30

ת ה ל ו כ ה נ מ ס י ב ה ל י ל ד י ם בחדר-האוכל. הכול מוזמנים.

ביום שני, בשעה 10.00 בבוקר ייפתח

ה ל ו ב ה - פ א ר ק ל י ל ד י ם.

לגבי משלוח מבנות ומסיבות פנימיות - ראו מודעות בבתי-הילדים.

פֹּאֲרִים שֶׁמָּחִי!

מספר 1167 י"ב באדר תש"ן 9.3.90 כ פ ר ה נ ש י א עלון פנימי

מזל טוב... מזל טוב

ז מ ז - ה ו ל ד ת

12.3. אדם בן-חנור
קרן גדליזון
דוידה בלר
רועי קולקר (נכד משפ' הדר)
רננה דוארי (נכדה)

13.3. יענקל מנדז'יגורסקי
רוי אב

14.3. אילון מסר

15.3. אביבה לינטון
ענת ארנברג
ענבר כהן

16.3. אריק ארנברג
ג'ו סינה
מרב איתם
שושנה מדר
רותי זיגדון

17.3. גב' ראי גלס
זמי בן-צבי
אבישג עדר
ליאורה ויינשטיין

י מ י - נ ל ש ו א י ן

17.3. רחל וישראל אבידור
דינה ודני קרמר

נ ו ל ד ה ב ת

להורים - רונית וג'וני
לאחיות - שירן נמיקה
לסבים - דיאן וג'רי
ר ו ב נ ח ת

קליעה למטרה

ב-3.190 התקיימה תחרות במטווח א-ה במסגרת
הליגה האזורית - ברובה אוויר.
מקומות ראשונים: זאבי ניצן - כ. הנשיא
אריאל שור - ש. נחמיה
אלי בורשטיין - ש. נחמיה

פורים

חבר צוות א': תגיד, מתי פורים?

חבר צוות ב': לא יודע, לא מרגיש...

א': תגיד, אתה חושב שהבינו את הסיפור שלנו עם החומות?

ב': תעזוב, בחייך, מה חומות? מי חומות?

א': אני יודע, אולי חומת ברלין, או יריחו ואולי פינק פלמיד?

ב': אה, יש גם את זו שביני ובין אשתי.

א': ואתה חושב שהחברים בכלל רוצים להפיל איזו חומה?

ב': מה זה חשוב, אני רק לא יודע למה מתחפשים בכלל???

טוב, תאכל עס - פורים

השנה החלטנו לשנות קצת את מתכונת החג.

בכוונתנו לפתוח את הערב בסביבות השעה 22.00 בריקודים שווים לכל בפש וכל רגל.

במהלכם אפשר יהיה להתלהב ממגוון התחפושות לרוב.

לקראת אמצע הלילה נדליק את אורות הבמה, לחזות בלקס שירים ומחולות החוצים את

הגבולות.

* אוכל וקדימה אוכל *

על קצה המזלג ניתן יהיה לטעום ממגוון המאכלים והמשקאות אשר כולם ברוח מזרח-אירופה.

הערב יסתיים בריקודים אל תוך הבוקר.

האירוע כולל יתרחש בחדר-האוכל-ואנחנו מקווים שכל אחד ימצא את מקומו, מי

ברחבת הריקודים ומי בבית-הקפה, בחלק החדש של חדר-האוכל.

ועוד פרטים:

ארוחת הערב של יום שישי תוגש כארוחת-צוהריים. לא תהיה חלוקת מצרכים הביתה.

כמו-כן לא תהיה ארוחת-בוקר למחרת.

חבר צוות א': אז תגיד, אתה חושב שיהיה נחמד?

אתה חושב שיהיה מוצלח?

חבר צוות ב': כן, בטח. זה יהיה גדול !!!

מה נשמע?

בר טנב - מזדקנות (הכוננה למערכת...) מה עשינו
הפעם? החסרנו כ ש ל י ש מחדשות "מה נשמע", שסיפקה
לנו לפני שבוע נטע אלמז. להלן תמצאו אותן חדשות
שעדיין רלוונטיות. (נאל תשאלו איזו פאשלה עשינו לדובי
נלאיננה ב"דף להנרים" - - -)

- * אנוחנו עכשיו בחודש מרץ והחתונה הראשונה של 1990 תתקיים ב-20/3. מחכים לחגוג אתכם, אליננה ודובי. רות, את נראית כאילו את מתכוננת לאיזו הופעה!!
- * ברוכים החוזרים הביתה - ג'ים, אורלי ונהבן - חזרו קצת לפני יום הולדתו הראשון. מזל טוב!
- * בתאריך 26/3 נפתח את "מועדון +50" בפעם הראשונה. הזמנו את חברי עמיעד באותם גילאים.
- * נסיעה טובה וחופש נעים להרי והילדה ברק, שנוסעים לאנגליה ב-6/3.
- * כן, הכנסנו את האלף הראשון של ספרים בעברית למחשב בספריה. סה"כ יש להכניס 12,500 - - -
- * מישהו פגש את רג'י בתל-אביב יום אחד, סוחרת מזונות מלאה צעצועים וכו' והולכת ממקום למקום למכור אותם. כל הכבוד, רג'י! תמשיכי ותצליחי - עד שיהיה צורך למקום יותר גדול למפעלון?!

זמה נשמע ה שבוע?

- * השבח לאל! יישרנו את הקו ומעכשיו אפשר לצפות ב"ערב חדש" וב"80 יום סביב לעולם" בלי הפסקות חשמל. ברוס מוסר שבימים הקרובים ימסור דו"ח מפורט על הישגינו ומחדלינו במשימה הכמעט בלתי-אפשרית של חיסכון בחשמל. אך בינתיים: חלה ירידה משמעותית בצריכת החשמל בחודש פברואר (בין השעות 17.00-21.00) ואנו תקווה שזה מקובל גם על חברת החשמל ועונה על דרישותיה. וכאמור - בשבוע הבא ברוס ימסור בפרוטרוט.
- * ועוד בעניין ייעול וחיסכון: במחלקת עיבוד שבבי במפעל מתקיים ניסיון להכנסת חברים לחצי משמרת שלישית. בשלב זה הביצוע הוא בהתנדבות של החברים וזאת ע"מ להתגבר על פיגור-ים והזמנות חדשות גדולות. גם במחלקת ההרכבה עבדו השבוע שעות נוספות, כדי להספיק ולגמור הזמנה מסוימת במועד. שתהיינה לנו רק צרות כאלו!
- * וגם צרות מסוג אחר ישנן... בפגעי התאונות האחרונות עדיין מלקקים את פצעייהם ונוסף לחמולת ריינס גם ישראל אבידור שבר את היד (מעד בתל-אביב). גם אנג'י חזר הביתה בשעה טובה. שלא נדע...! החלמה שלמה לכולם ואיחוי שכרים מהיר.
- * פורים בפתח ואנו מחכים לחומות שיפלו הרעיון (לדעתי) אדיר.
שבת שלום ושבוע טוב
י ע ל נ.

וברגע האחרון עוד אוטו "הלך" - אין בפגעים.
חבר'ה - סעו בהירות!!

ברגע אחרי האחרון: נסיעה טובה למיה ס., הנציגה היחידה של כפר הנשיא במשלחת לפולניה.
ברוכים הבאים לחנוך ו. וחברתו היפנית, בחופשת מולדת.

שוביניזם סטטיסטי

או מזכירת ב"ס 'עמק החולה' יוצאת למלחמה

לחטיבת הביניים של בית-הספר שלנו יש מזכירה. שמה רחל לביא, היא חברת איילת-השחר, וכפי שיתברר לכם בהמשך, היא פייטרית רצינית. הקצף יצא על שאלון שהוציאה תלשכה המרכזית לסטטיסטיקה למען משרד החינוך. אחרי עיון בשאלון, החליטה רחל לפנות לשר החינוך בדרישה לבטל אותו, וכדי שגם אתם תבינו מי ומהו משרד החינוך,

שמעו במה מדובר:

הרי כל משרד ממשלתי המכבד את עצמו חייב להוציא מפעם לפעם סקר רציני, וכך, לפני מספר שבועות הגיע לבית הספר שאלון, במאות עותקים, מלווה בדרישה להפיצו בין המחנכים, שעליהם למלא פרטים לגבי כל תלמיד. זהו סקר "תכונות התלמידים", כלומר בתונים דמוגרפיים וסוציאלי-אקונומיים של תלמידי ישראל בכיתות א' - ט'. עיקר השאלון מוקדש לרקע ההורים והשכלתם.

כשהתעמקה רחל בפרטי השאלון, כמעט ואחז אותה השבץ! השאלות בקשר לאב הן: "יבשת לידה", "השכלה" (4 דרגות אפשריות), ו"עבודה" (7 אפשרויות, מ'אקדמאי' ועד 'פועל לא מקצועי'). לפה. לגבי האם אין התייחסות כלל למוצאה או ה ש כ ל ת ה. במה שקשור לעבודתה יש שתי קטגוריות: (1) עובדת, (2) לא עובדת. יש גם אפשרות שלישית: (3) האם נפטרה. סוף פסוק לאם...

גם כמה שבועות אחרי קבלת השאלון רחל לביא עדיין רותחת. "מה זה?" היא שואלת. "בתקופה שיש לנו מבקרת מדינה, ראש מועצה ממין נקבה, וכל אם שנייה עובדת בשתי משרות - אחת בחוץ ואחת כעקרת בית, יושבים במשרד החינוך קבוצת זקנים ורוצים לעשות סטטיסטיקה." והמילה "סטטיסטיקה" נשמעת כקללה בפיה. מה עושים? לא אישה כרחל תישב ותספוג עלבונות. שיגרה מכתב למחברי השאלון, עם העתקים לשר החינוך ולעיתונות היומית. מילים כדורבנות כתבה:

...אופן הכנתם של השאלונים מעוות, משדר מסרים חינוכיים

פסולים, פוגע ומעליב 60% מאוכלוסית המדינה - אוכלוסית

הנשים, האמהות.... האם הנשים בימינו אלה בטלות מכל מלאכה?!!

לא מסוגלות לשאת בכל אחריות?... וממי אתם דורשים למלא את

השאלון הליברלי, המתקדם, הנאור והמתאים לתקופתנו? מ נ ש י ם

רחמנא לצלן, מורות, המוגדרות בלשונכם "עובדות סתמיות"....

...אני דורשת הסבר, תשובה, ויותר מכל ש י ב ו י ה ע י ו ן ת !!!

בינתיים היו גם תגובות בעיתונות. כתב "חדשות", קובי ניב, מעיר:

המשך ע' 6

..."אין שום שאלה לא על יבשת הלידה של האם ולא על השכלתה, שהרי ידוע למשרד החינוך שנשים לא נולדות ולא לומדות, ולפיכך אין להן לא קיום ולא השכלה, נכון? ...הבנתם, נשים לא נולדות ואין להן שום השכלה, ואם הן כבר עובדות, אז הן לא מתמחות בשום דבר. אין להן מקצוע ואין לעבודה שלהן שום חשיבות. והרי בלישכה המרכזית לסטטיסטיקה בטח עובדות איזה שתיים-שלוש נשים, לא? ... אני קורא בזה לכל ההורים הנורמליים להחרים את השאלון הזה, ולהחזירו מבלי למלא אותו, למי שכתב ושלח אותו. ... "

תגובה רשמית לא הגיעה עדיין לבית הספר מאף גורם רשמי אחד. בינתיים נמצא כבר בדואר מכתב מרחל לביא לכ' שר החינוך, ובו היא שואלת:

"האם התעלמות מנשים זהו עקרון וקו מנחה בעבודתכם?

אפילו לא עונים על מכתביהן?"

מעניין אם תקבל תשובה. אם כן, אעדכן גם את קוראינו.

העורכת הלא קיימת.

עברית שפה יפה!

"לא כדאי לך לבוא ביום שישי", כך אמרנו לי

מורות ב"ס 'מבוא הגליל'. זה כבר היום האחרון של הנושא המרכז. " אבל לא היתה הזדמנות אחרת - והאצילות מחייבת. הרי כבר שנתיים אני מלווה את "הנושאים המרכזים" שלהם - והגעתי לאילת-השחר באוטובוס הצהוב.

כללית, המקום גדל מאז ביקורי האחרון. יש בניין באה לכיתות ב', מקלט חדש שהפך לחדר-מוסיקה, ועוד. אבל "אולם ההתכנסות" הצפוף, הלא-מותאם לצרכים - עדיין צפוף. מאוד! מספר הילדים גדל ואפילו ללא השתתפות כיתות א' (שלא עבדו בנושא המרכז) הציגו אותן הופעות פעמיים, כדי שכולם יראו.

הנושא השנתי, שהונחת על כל ילדי ישראל ע"י משרד החינוך, הוא "החייאת הלשון העברית" - ולכל הדעות זהו נושא לא קל לבתי-הספר היסודיים. ב"מבוא הגליל" עיבדו אותו בעזרת שירים, פינות קשב, פלקאטים נמשחקים, סרטים והמחזות, לדבר חי ותוסס. הכיתות התחלקו לקבוצות רב-גיליות וכל הפענלות הונצחו בנוידאן - - - כאמור, הגעתי ישר לפענלה המסכמת - תוכנית הופעות נשירה בציבור. ישבתי ראשונה ב"אולם", ותפשתי מקום טוב בצד. הקירות קושטו באותיות דפנס, שצירו וקישטו הילדים, ובפלקאטים - סליחה, בכרזות, המתארות את התפתחות הכתב. שורות, שורות סודרו הכסאות, כשבקושי יש מקום בין השורות אפילו לרגליים הקצרות של תלמידי ב'. כל שורה מסומנת לפי כיתות. במה לא בראית. אחר כך תגיד לי בוגה, המורה לדרמה והרוח החיה של המופע: "הקציבו לנו

המשך בע' 7

4 מטרים לאורך ו-15 ס"מ לרוחב, כדי להנפיע. אבל יש רשמקולים ומגברים ומיקרופונים ומטול עילי, כי התוכנית עובדה בידי המורות למוסיקה (כולל את מיכל סגל שלנו). הילדים נכנסים ועל הדקה, עם צלצול ראשון מתחילים. שני מורים מציגים "שיר העולה" ("אני עם אתה - וגם אני עם את") וזוכים לתשואות רמות. אחרי זה - ובין לבין - שירה בציבור. מעניין

כמה שירים קיימים בנושא. לא רק "אליעזר בן-יהודה", אלא שירי אי"ב למיניהם, "אני אוהב, אתה אוהב" וכו'. יפה לשמוע את כיתה ו', בנים ובנות, שרים בהתלהבות (מרו-סנים פה ושם ע"י המחנכות). הלוואי שימשיכו בכיתה ז'...

קטעים שונים נסבו על ניבים, ביטויים, פתגמים. ראויה לציון מיוחד הופעתו של אור (ממשפחת אורן), שגילם ברגש רב את הכלב ב"כלב נובח אינו נושך". בסיום הציגו המורים תוכנית "זה מה יש", עם הדגשה על שפת הטיפוסים השונים (ה"פרייחה", האינטלקטואלית, רודפת הלוועזית). קשה לאמור מי נהנה יותר - המבוגרים או הילדים.

לא ארבה דברים על היציאה מן האולם, כשילדי המחזור הבא מנסים להיכנס. ברחתי כל עוד נפשי בי.

את הזמן הנותר ניצלתי כדי להסתובב בכיתות, שעבדו במשחקי לשון שונים. בפינת הקשב גיליתי קטטות (סליחה, קלטות) ב"סגנונות דיבור שונים" - אחד מנושאי המשנה.

- שפה צה"לית
- " ספרותית
- " שוק
- " עולים חדשים
- " בהשפעת הלוועזית
- סלנג.

אור-ווח

עוד נושא היה המצאת שמות עבריים לכלים ומכשירים שונים. רותי גדליזון הראתה לי את התוצאות (לתשומת לב האקדמיה ללשון).

פטפון	טלפון	טרקטור	טייפרקורדר
סבקול	דיבור	חקלאנוע	הכפלכול
נגנוע	חיוגי	חקלעזר	קלטכול
	רכלנון (!)	חקלאון	שמיעון

בכיתה ו' עסקו בהמצאות שמות עבריים לכל ה"בוטיקים" וה"פיצה-בארים" שמוצאים ברחוב העירוני. במיוחד מצאה חם בעיניי ההסבה של "רדיו-סיטי" ל"עיר המקלט". חזרתי לחדר המורים ושם, על השולחן, מצאתי עוגה גדולה ועליה כתוב בקרם-שוקולד "עברית שפה יפה".

א נ ג ה

למה אנחנו מתכוונים כשאנחנו אומרים "בר-מצוה"?

אם המספרים שהאקונום שלנו נקב בהם לפני שבועות אחדים אכן נכונים, אזי צפויה לנו פלישת צבא אורחים באחד מימי יוני הקרוב, שכדוגמתה נראתה רק כאשר צבאות בעלות הברית פלשו לגרמניה ב-6 ביוני 1944. אולי כדאי באמת שנערוך את חגיגת הבר-מצוה באותו תאריך ביוני הקרוב, כדי להוסיף עוד סמל קלוקל אל אלה שנמצאים באמתחותיהם של בנות ובני המצווה ואם ה-6 ביוני אינו נופל בשבת, אזי אפשר להזיז את יום השבת, כמו שעושים כשמתאימים את מסיבת פורים לתאריך נוח לנו.

החברה הקיבוצית בכלל, ושלנו בפרט, הופכת לחברת "אינסטנט", לחברה "חד-פעמית" ולחברה שמחקה את הקיים בחוץ - מסיבות גרנדיוזיות, אורחים רבים, ומבין אלה שבר/בת המצווה לא יראו שוב עד לחתונתם. והעיקר - מתנות, מתנות, מתנות. עוד נגיע למצב שבו יועמד בשער חבר שינפיק כרטיס תמורת סכום שייקבע ע"י המשפחות השמחות. כמוכן שלא כל חבר יתאים לתפקיד זה - אחרי הגניבות שאירעו בקיבוצים אחרים - הוא יצטרך להיות ישר והגון, כך שלא יברח עם שלל ההמחאות.

ואיזה זיוף אנחנו עושים מן המושג "בר-מצוה"!!! האם אחרי סיום שנת הבר-מצווה מוכנים הבן או הבת לקבל על עצמם עול מצוות - קיבוציות או של היהדות? למעשה, אחרי שנה שבה יקבלו קצת יהודיות (יידישקייט), קצת ציונות, קצת קיבוציות, הכול יהיה כמו שהיה נתיק הבר-מצווה ייזרק ל"בנידעם", שם במצאים התיקים של אחיו ואחיותיו.

מוטב שנעשה "חושבים" כחברה ולא בשאיר את ההחלטות בידי אותם הורים מסכנים, המגר-דים בזיכרון למצוא עוד כמה שמות של אורחים בכוח, כדי שבנם/בתם לא יתביישו במיעוט מוזמניהם. להלן כמה הצעות:

א) באותו יום כל חברי הקיבוץ שאינם קשורים לאירוע יפנו את המקום, כדי שהאורחים יוכלו למצוא מקום לרכבם ולמתנותיהם. או

ב) אנחנו בקיים טקס בר-מצווה משפחתי לפי תאריך הלידה של כל בן ובת. אם ירצו עלייה לתורה, אפשר לעשות זאת ביום ב' או ביום ה' (רבים נטובים עושים את זה בעולם היהודי) ואם הבן אינו מסוגל לסלסל בקולו לפי טעמי המקרא, לא נורא כל עוד שזה אומר לו משהו. זה יתן לכל משפחה להתרווח עם אורחיה מבלי להרגיש לחץ של עוד 600-700-800 אורחים לא שלה. בסוף השנה יערכו מסיבת בר-מצווה (אם זה נחוץ) למי שזה מעניין אותו מבחוץ. (כאן טמונה אפשרות של שתי מתנות בהזדמנויות שונות - איזה כייף!).

ג) הקניית היהדות/יהודיות בצטרך לעשות במסגרת אחרת, שיש בה משמעות ולא סתם מס-שפתיים. אולי כדאי להעביר את כל נושא הזהות היהודית/לאומית/קיומית לשנות י'-י"א (כן, כן, יודעים שיש בחינות בגרות, אבל אנחנו מתיימרים להקנות ערכים בביה"ס הקיבוצי ולא רק להלעיט את התלמיד בחומר המתאים לבחינה החד-פעמית).

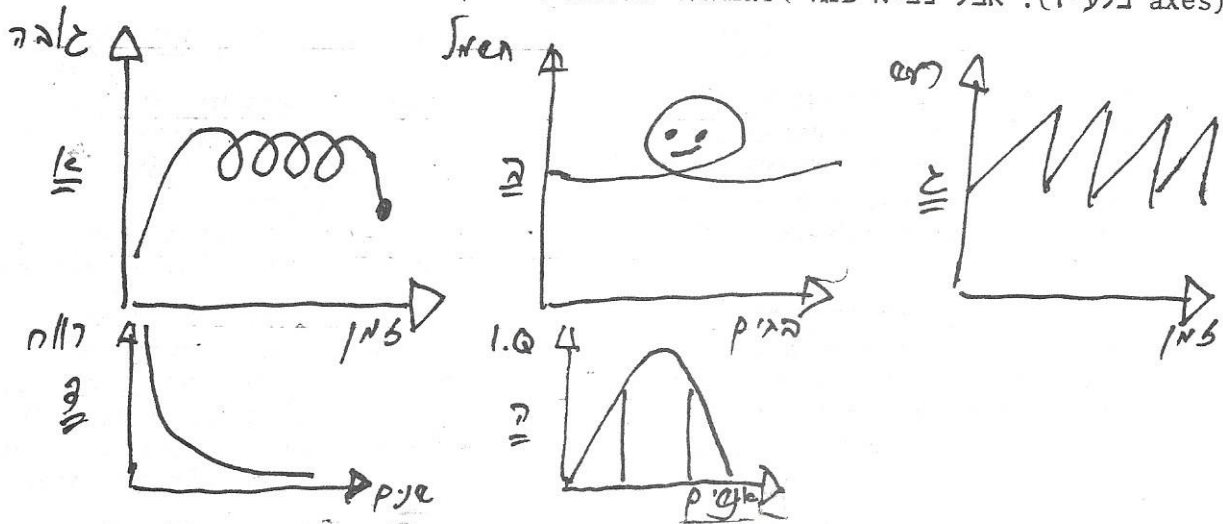
מה שכטוח הוא שכיום כל עניין הבר-מצווה חדל להיות חג קיבוצי והופך למזללה שתפו-יתה בצ'ק.

(המשך בעמ' 9)

פינת דודה יבטה

* לדודה יבטה שלום, בימים טרופים אלה נוהגים לבצל גרפים (יעני עקומות), כדי להמחיש תהליכים כלכליים-חברתיים. האם תוכלי לעזור לי? שלך באהבה - יעל מספרי

- ליעל היקרה, מצוקתך מצוקת רבים וקשה להסביר במילים פשוטות, מה רוצים להראות לאדם נורמלי בכל הקווים העולים ויורדים ובמינוח כשיש מספר עקומות על אותם הצירים (axes בלע"ז). אבל נביא כמה דוגמאות להרחבת השכלתך:

והרי ההסבר:

א גרף המייצג מעוף יתוש. הנקודה מסמנת מקום בו יקבל זפטה איזומה. ב הגרף מסמל ניצול אנרגיה חשמלית בבתיים השונים. העובדה שהעקומה בראית כמו פרצוף מוכיחה שאפשר לשגע את רוב האנשים רוב הזמן. ג גרף "שינוי דרקון" - תוצאה של ביקורים תכופים במרפאת השיניים. ד גרף ה"שואף לאפס" - מראה מצבם של עופים שונים. ה גרף שמיוחס לאדם בשם גאונים המציג כובע טמבל שבעלם עם החלון האחרון (c-1950). בכל מדגם (sample) רוב האוכלוסייה נמצא בין שני הקוונים - אלה שאין להם I.Q. ואלה שפותרים את כל התש-בצים בחמש דקות ומצאים בשוליים.

* לדודה יבטה שלומות, בתקלתי במושגים ז"א, ז"ק באחד ההסברים שניתנו לעמך ע"י יונדעי רזי המשברים הכלכליים, באחת האסיפות האלו. מה פשר הדבר? - רוני ורינה

- לרוני ורינה, מה שלום המכשפה? מיסרנו לה ד"ש ואימרו לה שאני מתגעגעת לאותם הימים, בהם למדנו יחד בסמינר למכשפות מדגלמות, שבערך בתחילת הדרך של המדור לשון-יון האיש. ז"א וז"ק זה כמו נע ונד, דא נהא נכו' - הם תמיד מופיעים ביחד. הכוונה היא לזמן ארוך ולזמן קצר (כאן מדובר בהלונאות) או זאב אנאלפאבטי וזאב קניידלעך - שני בחורים שחיזרו אחרי בצעירותי. לא יוכלתי להחליט - לבסוף התחבתי עם אחד בשם הרי מענק.

פינת הבנייה

שאלה: בשביל מה הקימו את המדרגות הקטנות בין הנהלת החשבונות לבין שטחי ההפקר? על הכתוב - אריה נקע (אורח קבוע במיוחד בחגים)

תשובה: (מפי הן-הו-פלינג, פרופ' לאומנות האבסורד באוניברסיטת טוקיו): כבוד מר נקע אריה, יש הסברים שונים: א) הגשרון בא לסמל את תהליך השלום - קשה לטפס עליו וקל ליפול ולשכנר רגל בירידה. ב) דוגמה לגשרים מתקופת הבארוק. יש תוכנית לבנות עוד גשרונים - בין המטבח לאקונומיה בסגנון תקופת הצלבנים. יש מחשבה לבנות עוד גשרון בין משרד המזכיר לבין אולם האסיפות בסגנון ה"פאנק". יש תוכנית לבנות גשרון יפהפה בין בתי הנעדרים לבין האולפן שייקרא "גשר האנחות" ויש אדריכלים שרוצים להקים גשרון בין שיכון הוותיקים לבין מוסד הזיקנה ("סביון" ז"ל)

(סוף בעמ' 10)

בסגנון פרה-היסטורי.

שאלה: כל הזמן מטפסים מים בקיר החיצוני הצפון-מערבי של חדר האוכל. האם יש סיבה לכך?
יקיר יתנשי.

תשובה: (מפי ימימה אגמי - דוברת הרשות למקנות ולמקורות מים תת-קרקעיים).
המים המטפסים הם סימן מובהק לנחל בלתי נודע שהתחיל את הקריירה שלו באיזור בירכת רם והועבר (קומפלט) ביוזמת אנשי הבנייה של הקיבוץ ובביצוע האחים זלוג (מן הכפר דיר אל קטשופ) לגג חדר האוכל. הטפטוף בא להנכיח קבל עם ויתוש את צדקת האימרה הסינית: "מים מטפסים משגעים את השכל של הנורמלי ביותר." יש תוכנית להעביר עוד נחלים לעוד הרבה חדרי אוכל קיבוציים במבצע "בנה אגמך".

שאלה: הקימו אצלנו (המקום שמור במפנת 1:100.000) מין מכשיר להוצאת אדים שרועש כל הזמן. למה?
יצחק טירנופי.

תשובה: (מפי ד"ר זיגמונד גוטפריד לנדויג שמידט - פסיכיאטר ראשי לשעבר של ממשלת צ'אוס'סקו ברומניה).
אם שמת לב, מר טירנופי, המכשיר לא מנציא אדים אלא מרכז אותם במקום אחד, נמנרד אתם על כל עובר ושב תמים. (טיפול בהלם). שנית, הרעש הבלתי פוסק בא לסבר את האוזן של בני הטיפשעשרה שלא שומעים כלום מתחת לרעש של מטוס סילון ממריא, ושלישית - המכשיר הוא ראשון בסדרה של מכשירים שיווצרו במפעל החדש של הקיבוץ "הלם עכשיו" (או אינסטנט שוק). הליגה למניעת השמצה של הפסיכיאטרים והפסיכולוגים מאוד ממליצה על המכשיר.

שבת שלום

אריק

**החל מהז' במרץ אוחדו כל
מספרי הטלפון של מרכז המידע
"קו ישיר" למספר אחד.**

**"קו ישיר" מרכז המידע של אגד
עומד לרשותך בימים:**

א"ה': 06:30-21:00

ו': 06:30-15:00

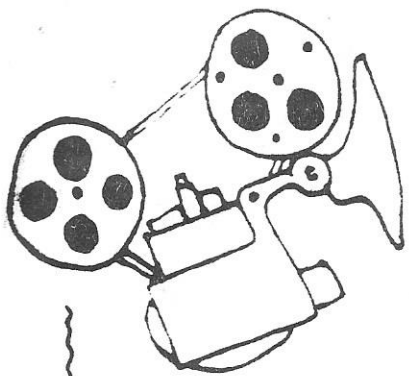
מוצאי שבת ומוצאי חג:

מצאת השבת/החג: עד 22:00

חניס!
↓

קו ישיר
מרכז מידע טלפוני
ממוחשב

177-022-5555

פִּינַת הַסֵּרֶס הַשָּׁבוּעִי

שם הסרט: קרוקודיל דנדי II
CROCODILE DANDEE II

בימוי: ג'ון קורנל

משחק: פול הוגאן, לינדה קוזלובסקי, ג'והן מילון

בישא על גלי ההצלחה של הסרט הראשון ושיכנר מפרסומות הבירה שבהן הוא מכבב, קם פול הוגאן מהקרשים ועושה סרט המשך. בינתיים הוא הפך לקריקטורה או פרודיה של רוברט רדפורד בארה"ב והם מוכנים, אפילו, לסלוח לו על המיבטא האוסטרלי הנורא שלו. בסרט אנו חוזרים אל הפרא האציל מערבנות אוסטרליה, שהשתכן יחד עם לינדה קוזלובסקי, היאפית המצודדת, במנהטן ניו-יורק. שם היא מסתבכת עם גנגסטרים לטיניים כהים וחסרי-מוסר. מתאים לעולם לפי רייגן. הלבן המצחיק והשרירי, שמגן על היאפית הקטנה שלו מהרעים הכהים. מה שנותר בעצם זה רק פול הוגאן. דנדי פה, דנדי שם. מצחיק, נלחם, מפגין שרירים, תוקע בדיחות אוסטרליות יבשות ומשחק על הפער שבין הערבה הפתוחה באוסטרליה לבין הפתעות אורבניות, שטומנת בחובה ניו-יורק. וכמובן, מה שחשוב, מוצר נוצץ מפס-הייצור של הוליבוד, שממלא, הרבה, דולרים בקופות. בידור נוח, למי שמבקש ליהנות מסרט ברילקס.

בשבוע הבא: לכבוד שחרורו של סטיבן ביקוי "הזעקה לחופש".
ו. (ויני מנדלה) סרטים

למגדול ועד - קטן

"... חג פורים, חג פורים, חג גדול לילדים..."

קריאת המגילה

נתאסף כולנו בששון ובשמחה לקריאת מגילת אסתר

המקום: שושן הבירה - חדר-האוכל

השעה: 19.30

היום: מוצ"ש 10.3.90 - י"ג באדר

בואו בהמוניכם ואל תשכחו את הרעשנים!

להת'

20 שנה למותה של לאה גולדברג.

בעוד שלושה שבועות נקיים סוף שבוע לזכרה של
לאה גולדברג.

ביום שישי 30.3.90 בערב * הוכנית למבוגרים, ובשבת שחרית לילדים.
כרגע אנו מבקשים מכל מי שיש לו ספרים, תקליטים, קלטות של יצירותיה של לאה גולדברג
לילדים או למבוגרים, להודיע לדינה ברור או לתמר וולפין.
הצננת המארגן

לתמונת אמא

תמונתך כה שלמה. את אהרתי:
קצת נאה ונבוכה על שאת - אמי.
מלנה בדמעה ובחיוך מותרת
ומעולם אינך שואלת: מי?

לא תמהתי, לא רגזתי, עת באתי אליך
מדי יום ביומו ואמרתי: "תני!"
את הכל הבאת לי כמו ידך
רק מפני שאני - אני.

יותר ממני את היום זוכרת
את יגון ילדותי, ונפשך כבר פתרה:
עת תבוא אליך הפת הבוגרת,
היא תביא את יאוש תונתה שבגרה.

כן. אבוא רצוצה ולא אשאל לשלומך.
לא אבקש בחינה, לא אלהש: "אמי!"
את תדעי:

זה שעובי היה לי יקר ממך
ולא תשאליני: מי?

נר - זיכרון
י"ד באדר - איזי דיבון
י"ז באדר - מר שמואל יודאיקין

אנו המתאספים פה - משפחתך, קרובים, חברים, נפרדים היום ממך שלום בדרכך האחרונה. שלום דיוויד - בא בימים, אך צעיר בנפשו,

עשיר תהפוכות חיים, אך תמים בלבו

יודע קשיי דרך וגלגולים, אך נשאר נאמן לאמונתו ולחזונו.

והנה הגעת הביתה, לסוף הדרך, פה באדמת כפר הנשיא.

אנו הכרנו את שלום, את העלם הצעיר, היפה, הרענן והעליז החולם חלומות.

הכרנו את שלום המבוגר, הנאבק בקשיי חיים נקרע בין מציאות וחלום, מתגלגל בין ארץ חלומותיו וארץ של ויתור ופשרה.

הכרנו אותו בגיל העמידה, מכה מחדש שורשים וכונה ביתו בארץ חלומותיו כשבתוך זה הוא שומר על משפחתו מכל פגע ופורענות.

שלום נולד בשנת 1925 ומגיל צעיר היה חבר בתנועת "הבונים" בלונדון. כמו רבים בדורו

הוא סבל מתהפוכות מלחמת-העולם השנייה, אך מצא פיצוי בחברותו בתנועת "הבונים".

עם פינוי ילדים מה"בליץ" של לונדון, שלום הצטרף ל"בית הבונים" ב-EXETER שבדרום אנגליה ומשם עובר להכשרה, כהכנה לעלייה ארצה.

בתקופה זו הוא כבר התחיל לפתח את החוש המוזיקלי שלו - כהאזנה, בשירה ובלימוד כלים. בכל שלבי חייו המוזיקה מילאה את נפשו ולבו.

שם בהכשרה הוא הכיר את בלה - תיכדל לחיים ארוכים - ויחד התחילו דרך-חיים משותפת

וארוכה. מההכשרה, דרך עבודה בתנועה בלונדון - שם נולד בנם הבכור זאבי - הגיעו

סוף-סוף ארצה, לקיבוץ. לבנות את ביתם הראשון, הגשמת חלומות של

הקמת מדינת ישראל

הקמת קיבוץ

הקמת בית.

חייו של שלום מצטיירים כמאבק וגלגול בין הגשמת חלומות לבין כניעה לקשיי מציאות.

בשלום פעם לב רך ונאמן לבריות. הוא היה בעל רגש עדין, מלא הבנת הזולת. הוא לא

היקשה עורף בלכתו בדרכו להגשמת חזונו ולא סחב איתו את כל הקשורים בגורלו בכל

מחיר. הוא הכיר בחולשותיו, אך אזר תמיד כוח מחדש. נפשו היתה עשויה מפלדה המסוגלת

להתכופף בלי להישבר. שלום ידע לוותר, אך לא גנז חלום.

כך אנו עדים לנדודים בין הגלות ובין ארץ האבות, בין העיר ובין הקיבוץ. ובתוך כל זה

ידעו שלום ובלה לשמור על שלמות המשפחה, על שלום הילדים וחדוות חיים.

שלום היה מבורך בדמיון ובעל חזון, אבל גם ניסה להגשים את חלומותיו. הוא אף פעם

לא שכח אותם וחזר אליהם שוב ושוב. בשנים האחרונות של חייו הוא שאף לבנות בית משלו

מן המסד עד לגג. בהגשמת שאיפתו זאת הוא השקיע את כל כוח-היצירה שהיה מבורך בו, את

כל מרצו ומאודו, את כל כישוריו ומיומנותו. בבית זה הוא עשה את ימיו האחרונים.

(תהילים קל"א)

חי, לא גבה לבי ולא רמו עיני,
ולא הלכתי בגדולות ובנפלאות ממני.

Lord, my heart is not haughty, nor mine eyes lofty;
Neither do I exercise myself in great matters,
Or in things too high for me.

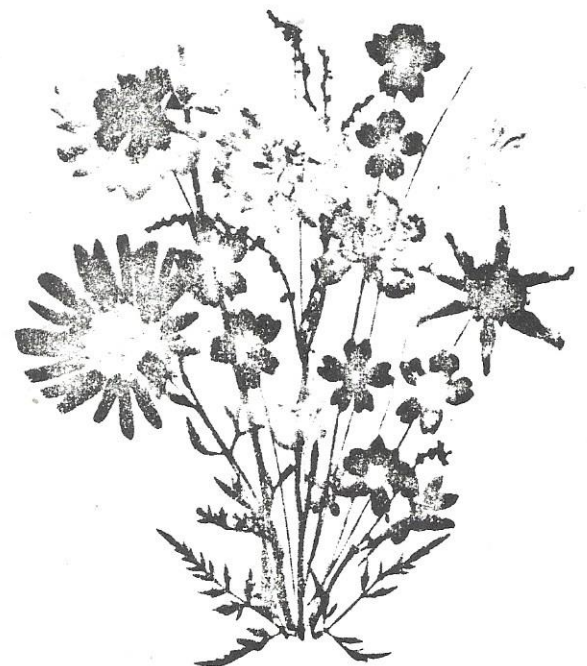
We who knew Shalom find this sentence to express his whole personality.
The youngest of many children of a Jewish family who implanted in their hearts
the love of ones people - goodness to fellowman and warmth and faithfulness to
family and friends.

Let the family find consolation in the memory of Shalom, a man who strove with
all his might to create, to love, to live a life of meaning amongst the reborn
Jewish people in its promised land.

ידענו את קרבתו של שלום לחברתנו ולקיבוצנו ואת המאבק שנאבק בהגשמת אהבתו למקום הזה.
בסוף הדרך הגיע למנוחות במקום הזה. אנו מתפללים שימצא מנוחה באדמה הזאת.
יהי זכרו ברוך.

נכתב ע"י חברו אוסי אדלשטיין.

חברים יקרים!
ברצוננו להודות לכל מי שתמך בנו ועזר לנו
במשך תקופת המחלה של אבי ובתקופת האבל
שלנו.
טוטסי, בלה, זאבי ומרק

בעקבות ידיעות מודיעיניות ממשטרת ישראל ומאגף השמירה החקלאית של המועצה
האיזורית. קיבלנו מידע של גניבות צפויות בצאן לקראת חג הפסח והרמאדן.
מנסיון קודם, ידוע לנו שמדובר פה בהיקף גניבות רציני, ושהשומר הקבוע,
לא יוכל לעמוד לבדו מול הקליינטים.

החלטנו לקחת על עצמינו את השמירה בין השעות 22:00 - 18:00 ובכך לשחרר את
השומר לשעות הקשות הנ"ל.

השומר הקבוע ישמור רק בין השעות 22:00 - 06:00.

לשמירה הזאת יצטרפו גם שומרי הלילה הקבועים ובכך אנו מקווים לכסות את
כל הנקודות הרגישות שכלולות בשמירה על העדר.

את התדריך יתנו דוד דיבון וטוני, לכל השומרים במועד שיקבע.
אלו כמה קווי יסוד לגבי השמירה:

א. השומרים התורנים בין השעות 22:00 - 18:00 ישמרו בשטחי המרעה.

ב. שומרי הלילה יבצעו סריקה בצאן ובמכלאה לכיוון האבוקדו.

אנו נאלץ להשתמש בעיקר בחברים שמכירים את השטחים שעליהם נצטרך לשמור, ואליהם
נצרף שומר נוסף.

השמירה תתבצע בהתנדבות ואנו מקווים שהשומרים שאליהם נפנה, יגלו רוח
התנדבות והבנה.

בתודה על שיתוף הפעולה

ג'קי עמר, דוד ד, רפי פ
וטוני.

ISS-PAE

NEWS OF THE WEEK -

- * We seem to be becoming accident prone. To last week's list we have to add Yisrael Avidor, who broke his arm (wrist?) in Tel Aviv a few days ago. Thank G'd all the invalids are recovering (more or less) rapidly, and Angy is also back home already. Nu, enough already!
- * Maya Solomon has gone off to Poland for a week, as a member of a youth delegation, who will visit the Warsaw Ghetto and the Camps.
- * Welcome to Chanan Waterman (who is beginning to look more and more like his father) who has come for a visit with his Japanese girl friend.
- * Ze'evi Nitzan took part in a sharp-shooting competition, and got first place.
- * The factory has received a large order from the Dead Sea Salt Works, and chaverim have been working overtime - including Shabbat. They are also starting a third shift in some of the departments.
- * I asked Carol B. how the tourist business was coming along, and she told me that towards Pessach things are looking up. Recommend us to your friends....
- * The new recruits to the Ulpan seem to look younger than the last lot. Or perhaps it's me getting older. All I know is that we had to stop them having a sing-song and dance in the middle of supper a few days ago!

I have already apologised to all concerned for the muddle I got into concerning the forthcoming wedding! It is definitely Elinoh who is getting married, and she is definitely marrying Dubbie.

PURIM SAME'ACH and SHABBAT SHALOM,

Inge

J A H R Z E I T

נר זכרון

14 Adar - Issy Devons

17 Adar - Mr. Shmuel Yodaiken

H A P P Y B I R T H D A Y

12.3.90. Adam Ben Chanoch

Keren Gedalison

Davida Beller

Ro'ee Kilkar (Hadar)

Renena Doari

13.3. Yankel Mendzigurski

Roy Abb

14.3. Eylon Masser

15.3. Aviva Linton

Anat Erenberg

Inbar Cohen

16.3. Eric Erenberg

Joe Cina

Meirav Eitam

Shoshana Mader

Ruthie Zigdon

17.3. Ray Glass

Sammie Ben Tsvi

Avishag Eder

Leora Weinstein

H A P P Y A N N I V E R S A R Y

17.3.90. Rachel & Yisrael Avidor

Dinah & Dannie Kramer

A N E W B A B Y G I R L

Daughter to Ronit & Johnny

Sister to Shiran & Micka

Granddaughter to Dianne & Jerry

LOTS OF NACHES TO ALL

P U R I M is a-coming in....

Tomorrow (Sat.) night at 19.30

in the Dining Room we shall read

MEGILLAT ESTHER.

SUNDAY afternoon at 16.30 there

will be a procession for the

little ones, ending in the

Dining Room with a little show.

THE PURIM PARTY FOR THE GROWN UPS WILL BE TAKING PLACE NEXT FRIDAY.

F I L M O F T H E W E E K -

C R O C O D I L E

D U N D E E I I

with Paul Hogan, Linda Koslovsky,

Joan Mylon.

After the unprecedented success of the
first film, here is a sequel.

Paul Hogan's Australian accent hasn't changed.

